

Vöröskeresztes közreműködés

Népesedéspolitikai, ifjúságvédelem

Hantos János, a Magyar Vöröskereszt főtitkára pénteken, tegnap a Vöröskereszt székházában tájékoztatta az újságírókat az egészségügy nagy társadalmi szervezetének időszerű feladatairól. Kiemelte, hogy a nagy jelentőségű népesedéspolitikai határozatok nyomán a Vöröskereszt hagyományos családvédelmi tevékenysége népesedéspolitikai tevékenységgé bővült.

Az elnökség legutóbbi ülésén meghatározta azokat a feladatokat, amelyek révén a Vöröskereszt hathatósan segítheti a népesedéspolitikai végrehajtását célzó határozatok és rendelkezések eredményességét, megvalósulását. Többek között már a közeli napokban Gyulán ezzel összefüggésben országos ankétot tartanak. Részletesen szólott Hantos János a Vöröskereszt ifjúságvédelmi tevékenységéről is. (MTI)

Elutazott az SZMBT küldöttsége

Pénteken, tegnap délelőtt elutazott Budapestől a Szovjet—Magyar Baráti Társaság küldöttsége, amely az MSZBT meghívására nyolc napot töltött hazánkban. A delegáció, amelyet J. F. Karpova, az OSZSZSZK miniszterelnök-helyettese, az SZMBT alelnöke vezetett, magyarországi tartózkodása során a „Balti-tengertől a Csendes-óceánig” elnevezésű MSZBT-akció keretében Budapesten, és több megyében nagygyűléseken, baráti és szakmai találkozókra vettek részt.

A vendégek búcsúztatására a Ferihegyi repülőtérre megjelent Veres József, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, Nagy Mária, az MSZBT főtitkára, Maklári György, a Külügyminisztérium mb. főosztályvezetője és Rúza Éva, az MSZMP KB agitációs és propagandaosztályának munkatársa.

Jelen volt I. I. Bagyul, a Szovjetunió magyarországi nagykövetségének első titkára. (MTI)

Magyar—algériai építésügyi tárgyalások

Pénteken, tegnap elutazott Magyarországról Abdelkader Zaibek, Algéria közmunkaügyi és építési minisztere, aki Bondor József építésügyi és városfejlesztési miniszter meghívására küldöttség élén négy napot töltött hazánkban.

A két miniszter áttekintette a két ország már eddig is széles körű építésügyi kapcsolatait. Mindkét részről szükségesnek tartották az építésügyi tudományos és műszaki együttműködés további szélesítését. Az algériai küldöttség e törekvés szellemében tett látogatást több építésügyi tudományos intézetnél, és tervező vállalatnál.

Magyar mérnökök már eddig is számos algériai létesítmény tervezésében és építésében vettek részt. A jövőben az eddiginél is szélesebb területen van lehetőség az együttműködés fejlesztésére.

A tanácskozások során megegyeztek, hogy algériai szakembercsoportok és magyar vállalatok közvetlen együttműködést alakítanak ki, és elhatározták, hogy a két minisztérium és szervei által kitűzött célok végrehajtására magyar—algériai építésügyi szakértői bizottságot hoznak létre. (MTI)

hajtására magyar—algériai építésügyi szakértői bizottságot hoznak létre. (MTI)

A tervezettnél több bölcsődei hely

Az egészségügy negyedik ötéves tervének eddigi teljesítéséről, és az ezzel kapcsolatos további feladatokról tárgyalt az Orvosegységügyi Dolgozók Szakszervezetének Központi Vezetősége pénteki ülésén. A tanácskozáson elhangzott minisztériumi tájékoztatóból egyebek közt kitént, hogy a bölcsődei hálózat fejlesztése nagyobb arányú lesz, mint azt eredetileg tervezték. Ennek megfelelően nem nyolcezerrel, hanem tízezerrel növekszik országosan a bölcsődei helyek száma a tervidőszak végéig. Ez kétszerese a harmadik ötéves terv idején

megvalósított fejlesztésnek. Nem ilyen jó a helyzet viszont a kórházi ágyak tekintetében. Az eredetileg tervezett 7000—7500-zal szemben a negyedik ötéves tervidőszakban a kórházi ágyak száma előreláthatólag csak hater ezerrel gyarapodik. A fejlesztés üteme ugyanis — különböző nehézségek miatt — valamelyest lassúbb, ezért a beruházások kivitelezésénél bizonyos időbeli eltolódással kell számolni. Szóba került a Központi Vezetőség ülésén az is, hogy az idén várhatóan egymilliárd-háromszázmillió forint értékű egészségügyi beruházás valósul meg.

Elnökválasztás tanulságokkal

Még egyszer a Zákányszéken történekről

A Zákányszéki Homokkultúra Szakszervezetet elnökválasztásának viszonylagos híreiről cikkek, riportok jelentek meg a Délmagyarországi, a Csongrád megyei Hírlap, a Tanácsok Lapja hasábjain, s a Magyar Rádió műsorában. Most, az elnökválasztó közgyűlés után hat héttel kezdünk lehangolni a felhevült kedélyek, az indulatok is csendesebbek. Ha visszatérünk a júniusi közgyűlés előtti és utáni helyzetre, az „elnöktelenség” időszakra, az elnököt választó közgyűlés lefolyására, s az azóta történekről, akkor több hasznos, általánosítható tapasztalat sorakoztatható fel.

A szakszervezet tagsága két ellentétes táborra szakadt. Voltak, akik a 12 éve elnöki tisztségben dolgozó elnök mellett álltak, s voltak, akik ellene léptek fel. Ez az első hallásra természetesnek tűnik, hisz nemigen akad szakszervezeti elnök, aki egyhangú szavazattal kerül megválasztásra. De ami Zákányszéken történt, az több, lényegesen több ennél. A júniusi közgyűlésen, ahol a járási hivatal képviselője bejelentette, hogy a szükséges jogi feltételek hiányában elnököt a közgyűlés nem választhat, Huszta Vince, a szakszervezet eddigi elnöke a titkos szavazás során annyi szavazatot sem kapott, hogy az igazgatóság tagja maradjon. Ez az egyik táborban megdöbbenést keltett, a másikban pedig sikereik első állomását látták. A káderhatáskörileg illetékes pártszervezet Huszta Vincét javasolta elnöknek megválasztani — eddigi érdemeire tekintettel —, de ennél többet nemigen tett, hogy a szakszervezet tagsága rá is szavazzon. A pártalapszervezet taggyűlése szavazattöbbséggel javasolta Huszta Vincét megválasztásának, de arra már itt sem ügyeltek, hogy a ki-sebbségben maradtak különvéleményüket a párt normáinak, fegyelmeinek teljes tiszteletben tartása mellett kezeljék.

E közben a másik tábor — amely a legnagyobb egyéni gazdasággal rendelkezők kezében van — nem tényleg elcsúszott. Bővítették az azonos vagy közeli érdekeltégek tagokból táborukat. Elnökjelöltjük három is volt, s akkor dobták félre őket minden lelkiismeret-furdalás nélkül, s vették elő az újabb jelölt nevét, amikor egyéni és szűkebb csoportjuk érdeke ezt úgy kívánta. Legfőbb taktikájuk a kettős jelölés keresztülrészakolása volt, mert ez esetben biztosra vették a szavazatok olyan arányú megosztását, hogy nem lesz Huszta Vincéből a szakszervezet elnöke. Annak is hangot adtak: mindegy, ki lesz az elnök, csak Huszta ne legyen. Ez a csoport elszánt volt, hisz a júniusi közgyűlést botrányba fullasztotta, s néhány ingerülten dühös „okoskodó” tettegességre is kész volt. Azt hiszem, ilyen keserű szájjal még nem fogyasztották el a közgyűlési marhapörköltet Zákányszéken a szakszervezet tisztességes szándékú tagjai, mint ezen a napon. A teljességre való törekvés nélkül utalok azokra a hibákra, amit e munka során elkövettek Zákányszéken.

A jelölő bizottságot az elnök állította össze, s ő akarta megmondani, kikből álljon össze az új vezetőség. Az elnökkel szemben álló tábor arra törekedett — s ezt el is érte —, hogy a jelölő bizottság két elnökjelöltet indítson. Ezt meg is „ideologizálta” azzal, hogy a tagság igazán választani csak két elnökjelölt közül tud. Az alkalmazott szakemberek, a pártalapszervezet sem vette a fáradságot, hogy megbeszélje a szakszervezet tagságával nyíltan és őszintén, hogy valóban a kettős jelölés, a több jelölt lenne a választás demokratizmusának leglényesebb eleme?

Hibának tartom, hogy a közgyűlés előtt a szakszervezet tagságának még csak egyharmadával sem beszéltek a választással kapcsolatos kisgyűléseken. Összesen öt kisgyűlés volt, ott esett szó a vezetőségválasztásról, a jelöltekről. A jelölő bizottság is azokon a gyűléseken beszélt a tagsággal arról, kikre kellene bízni a szakszervezet vezetését.

Az erős egyéni gazdasággal rendelkezők pedig külön megbeszélést, kit fognak támogatni — figyelmen kívül hagyva a kisgyűlések véleményét —, s meggyőzték arról a jelölő bizottságot is. A kisgyűléseken a szakszervezet elnöke elmondta az elért eredményeket, s nem szólt azokról a hibákról, hiányosságokról, amelyek a tagság körében eléggé köztudottak voltak már akkor is. Ezzel az ellentábor részére adott újabb támadási lehetőséget, amit ők nyomban ki is használtak.

Az elnök és a párttitkár viaskodása a két tábor közötti ellentéteket a választás előkészítése során csak tovább élte. A pártalapszervezet és a csúcsvezetőség is állást foglalt, de ez a gyakorlatban formálisnak bizonyult. Most utólag ugyan köny-

nyúnek tűnik azt hangoztatni, hogy ezt a határozatot nem hatotta át a meggyőzés, az egységes szemlélet, de ezt érzékelnünk kellett volna már a júniusi közgyűlés előtt is. Feltétlenül súlyosbította a helyzetet, hogy az alapszervezet taggyűlése is két részre szakadt, s döntés után sem voltak egységesek a határozat végrehajtásában, nem védelmezték meg saját állásfoglalásukat a kisgyűlési vitákban.

A szakszervezet tisztviselőinek újjáválasztásához szükséges jogi feltételek egy része hiányzott, a közgyűlést mégis egybehivták. A közgyűlés megtartásának elnapolását az illetékes pártszervezet is kezdeményezhette volna, de a hatóság szerveknek is érzékelnünk kellett volna a formai és tartalmi hiányosságokat, de ez is elmaradt. A járási politikai, hatósági, érdekvédelmi szerveknek előre érezni és megelőzni kellett volna a keletkező problémát, s még a júniusi közgyűlés előtt megfontoltan, higgadtan, meggyőző érvekkel jó irányba segíteni a választás előkészítését.

A Zákányszéki Homokkultúra Szakszervezetet a járásban a jól dolgozó szakszervezetek közé tartozik. Évek óta jelentős eredményeket ért el, s a közösen művelt földterülete, állatállománya példaként áll más szakszervezetek előtt. A tagság egy része a közből él, míg a másik része számottevő saját gazdasággal rendelkezik. A saját gazdasággal rendelkezők közül kiemelkednek a múltban is jelentős gazdasággal bírók. Egy részüknek ma kifogástalan ültetvényei, nagyszerűen termő őszibarackosai, szép másfajta gyümölcsösei, jó állatállománya és módos házkörüli gazdasága van. E gazdaságok jól felszereltek, szinte minden olyan technikai berendezés megtalálható, amit meg lehet vásárolni, vagy csináltatni. Ennek a csoportnak a legfőbb érdeke, hogy a szakszervezetben meglévő technikai eszközök, növényvédők és tápszerek, az állami kedvezmények, dotációk, az értékesítő előnyei — akár közvetve is — mindegyikét a saját gazdaságot gyarapítsák. Igyekeznek a szakszervezetet útján beszerzeni mindent, amit ezúton olcsóbban meg lehet kapni. Ez a réteg megelégedte, hogy a szakszervezet elnöke nem mindig ad gépet, technikát és más eszközt, amikor ők ezt kívánják. Az elnök ezt azzal indokolta, hogy a közösen művelt terület, s a közös állatállomány ellátása az első, csak utána jöhetnek a magángazdaságok.

Az igazsághoz tartozik, hogy az elnök is tett ez ügyben néha kivételt. Ez szolgáltatott okot arra, hogy a vezetőségválasztást is felhasználják a „nagyok” céljaik elérésére. A szakszervezet tagjainak nagy része ezt látta, sőt tudta is, de amint azt szűk körben megfogalmazták, a tagoknak nem éri meg a „nagyok csoportjával” szembehelyezkedni, mert azok nem felelnek. A szakszervezet tagjaiból kerül ki az a munkásréteg is, akik a nagygazdákhoz dolgoznak napszámban, s ezért szavazataikra is biztosan számíthatnak. Okos emberek ők, ismerik a szakszervezetben jogukat, s igekeznek teljesíteni minden kötelezettségüket. Ha kell, a demokrácia hangos szószólói is mindaddig, amíg az egyéni gazdaságuk erősödésének érdekében áll. Erre reagált a legutóbbi kisgyűléseken több szakszervezeti tag, aki a közből él — és a jövőben is ebből akar élni —, hogy a vezetőség a vagyoni különbségek nélkül, igazságosan juttasson és követeljen.

És még valamit. A szakszervezetet elnöki tisztsége sem bérelt hely. Azt a vezető, aki nem dolgozik megfelelően politikánk megvalósításáért, a közös jövőjéért, a tagokért, a tagság nem választja újra. De ilyen esetben is tisztességes eszközökkel kell azt végigcsinálni, nem úgy, ahogy ez Zákányszéken történt. Itt, sajnos, felülkerekedett néhány emberben a paraszti gőg, s mindent igyekeztek újtukból elsöpörni, a volt elnököt, s az új elnökjelölteket önértékükben megértve, tisztességüket kétségbe vonva — így próbálták egyéni érdeküknek és gazdaságuknak alárendelni a választást. Hogy ez végül is nem sikerült, nem rajtuk múlt. Újtát állta ennek a szakszervezeti tagság több mint kétharmada, szavazatával a közös további erősítése mellett döntött.

A pártszervezeteknek, s minden szakszervezeti tagnak ébernek kell ügyelni arra, hogy sehol ne zavarhassa meg a szakszervezet munkáját, a tagság közös erőfeszítéseit néhány olyan ember, aki egyéni érdekeinek rendeli alá a szakszervezet, a közönség, a haladás érdekét.

DR. KOVÁCS JÓZSEF,
az MSZMP
szegedi járási bizottságának
első titkára

Tíz éve együtt

A szegedi—rókusi állomáson dolgozik a Petőfi Sándor nevet viselő kereskedelmi szocialista brigád. 1963-ban alakult a 16 tagú kollektíva, s a tíz esztendő alatt szép eredményeket ért el, többek között a társadalmi munkában jeleskedtek. Képnk is egy ilyen mozzanatot ábrázol az ezüstkoszorús brigád életéből.

Sajtóbemutató

A munkásörök kiképzéséről

A Minisztérium Tájékoztatói Hivatala és a Munkásörök Országos Parancsnoksága pénteken egész napos sajtóbemutatót rendezett a Tatabányához közeli tarjáni lőtérén.

Részletes tájékoztatást kaptak a sajtó képviselői a munkásörök kiképzési rendszeréről, az új felszerelésekről, a korábbi gyakorlatia-

sabb és tartalmasabb, úgynevezett komplex kiképzésben részesítik őket. Az egyes feladatok jelentőségéhez mérten biztosítják a modern fegyvereket és technikai eszközöket. A tájékoztató után a munkásörök fegyverzettségét, magas szintű kiképzését, magas harci gyakorlatokat tekintettek meg az újságírók.

Épül az új műtrágyagyár

A Péti Nitrogénművek 9 milliárd forintos költséggel épülő új műtrágyagyárának a készültéigi foka jelenleg 66,5 százalékos, a gépek, berendezések 90 százaléka már a helyszínen van. Ez összeségében a tervezettnél megfelelő — állapotot mutat meg pénteken Pétfürdőn a szakszervezeti vezetők és a gyár vezetőinek közös tanácskozásán. (MTI)